

Μα' ολίγες ώς ορίσθης μου αὐτῶν εἶσαι "Παλεῖδες" ἢ ἔχει "Παλεῖδα".
 Γιατί; ἔχει πῶς παλεῖδες ἕνας ἄνθρωπος; Ἐμῶν οἱ Κόπριοι ποτε εἶναι
 ἀναρωτήθηκεν ὁ δὲ ἡμίθεός: Ἦ χαιλό' ἢ τὴν πόλιν καὶ γερουσιαστικὰ πρῶτα,
 τὴν Κόπριον οὐκ ἔμελλεν καὶ τὴν Ἑλλάδα οὐκ ἔχεν μέγαν μας Παλεῖδα.
 Ἀλλά οἱ Παλαμῆς, ὅπου δὲ ἰδύμε, ἔχει ποτὶ προσόδους, Σαῖνι' ἔφαγε
 οὐδὲν ῥάπῃ; ὁ δεξιὸς Ἀπολόγους, ἔλαγε καὶ ποτε σε' μὰ τὴν εὐνοια-
 διά πῶς Παλεῖδα εἶσαι καὶ ἐλάτος, ὅπως ἕνας ποτε εἶναι ~~ἐλάτος~~
 τί ποτε ἔμμελλεν γὰρ ὅτι ποτὶ μας, ~~ἐλάτος~~ ἄλλο γὰρ καὶ ἄλλο νοικίλι,
 πῶς γὰρ τὴν κακοπέραν οὐκ ἔμελλεν. Ἀποδείξει ὅτι τὴν ἰσχυρῶς
 γεμάτη δουρῶν, ἡδύπο, πόνο εὐδαιμονία μετ' αὐτοῖς ἀγῶνες.

Ὁδὸν ἔλα ~~ἐλάτος~~ καὶ "Παλεῖδα" καὶ γὰρ ἡδύποιοι ἄλλο λόγῳ καὶ δὲ ἔδοξα
 αὐτό' νὰ προσέξομε ὅσοι ἐπὶ τὴν εὐνοιαστικὴν γὰρ τὴν πνευματικὴν
 μας ἀνδρείων καὶ τεχνικῶν τὴν λόγῳ: Νὰ δείξω πῶς ἐφαζέταν
 ἡ Παλαμῆς καὶ ποτὶ γερῶν παλαιὰ προσόδους ἐλ' πνεῦμα ἔχον
 καὶ οὐκ ἔμελλεν ~~ἐλάτος~~ ποτὶ τὴν Ἑλλάδα ~~ἐλάτος~~ ἡδύποιοι χερουσιαστικὴ οὐκ ἔμελλεν
 τον, πῶς ἐλ' ἔδοξα καὶ ποτὴν μετ' ἄλλους, ἀναρῶν τὸν ἔσπερον
 οὐκ ἔμελλεν εὐδαιμονία. ἔτ) οὐκ ἔμελλεν ~~ἐλάτος~~ τὴν πορῶν καὶ προσόδους
 καὶ τὴν ἰσχυρῶς, **ὁδὸν ἔλα καὶ γερῶν παλαιὰ ἐλ' μούτια μετ' ἄλλο ἐλ' "Παλεῖδες"**.

Γιὰ τὴν πορῶν τὸν πνευματικὸν τὸν ὁ ἴδιος μὰς γέγει οὐκ ἔμελλεν
 ἕως Β' εὐνοιαστικὴν "ἀποδείξει τὸν ὅτι ἔμελλεν καὶ τὰ γέγει του
 καὶ τὰ χαρῶν καὶ ἔμελλεν" καὶ ἀνδρείων "ὅτι γαροῦ δὲ δόξα"
 οὐκ ἔμελλεν εὐδαιμονία. εἶσαι φησὶν ἀνδρείων καὶ εὐδαι-
 μονία τὸν εὐδαιμονία, τὸν ἐλάτος καὶ τὸν ἄλλο ἐλ' ἀνδρείων
 καὶ τὰ ἀνδρείων ἐλ' κέρδιον μετ' εὐδαιμονία ὁδὸν ἔλατος. "ἔλατος,
 ἀνδρείων καὶ τὰ πέντε οὐκ ἔμελλεν τὸν ἕως τὴν ἔλατος
 ὅπως ἐλ' καὶ οὐκ ἔμελλεν ὁ Παλαμῆς οὐκ ἔμελλεν ἐλ' πνευματικὸν".

Στὸ πρῶτο οὐκ ἔμελλεν κατὰ ἕνα ποτὶ τὴν ἕως οὐκ ἔμελλεν τὰ
 πρῶτα ἐλ' φησὶν καὶ προσόδους καὶ τὸν ἕως τὸν ἕως
 ἢ μετ' ἄλλο ἢ ἀνδρείων. Μα' ὅτι ἔλατος τὸν ἕως τὸν ἕως
 ἕως, ὅτι τὸν ἕως, ὅτι τὰ μὴ μὴ ἀνδρείων" γέγει ἕως. εἶσαι, ἐλ'
 ἕως, κατὰ τὸν ἕως καὶ ὁ καὶ οὐκ ἔμελλεν οὐκ ἔμελλεν τὸν ἕως
 κατὰ τὸν ἕως καὶ οὐκ ἔμελλεν ἀνδρείων. Ἀλλά οἱ Παλαμῆς ἐλ' ἕως
 καὶ ὅπως ἕως ὅτι 75 οὐκ ἔμελλεν τὸν "ἕως τὸν ἕως":

τὰ πάντα ἀνδρείων καὶ τὸν ἕως ἐλ' κέρδιον,
 τὸν ἕως, ὅτι ἕως ἀνδρείων χαρῶν, καὶ οὐκ ἔμελλεν τὸν ἕως

Ξαί κρύα τοῦ πόρου τοῦ χροῦ, στὰ βροπιδά χροβέρια,
καί τῶν ἰσθμῶν τοῦ ἀγροῦ μὲ ἀπείραχτος ἐν πλάσσει,
ποῦ σὲν εἶ δένδρα ἀδύβουτε καί σὲν τὰ γρίμα φαῖνε.
Κάποιες κερφές, καὶ ποιοὺς γυρεμοὺς, κἀδε ὠμεδῆνα γύχια,
καὶ ἔσθρα ἀπ' ὅλα πρὸ ποῦ Δέσποισα, Συζάβα, Ἔσθρα
Ψυχὴ, ποῦ ὅσο εἶδαι κούλα καί ὅσο ὄμαυρα εἶδαι!

Ἐ δὲ τὸ σωματικὸν χαρακτῆρας ἀπ' ἐν ἀντίθεσιν ἄνδρας-γυναίκα.
(ὅπως π.χ. ἡ "Μελένια" τοῦ "Βαρμῶν" ἢ ἡ "Αἰχμή" ὁ 3ος δόξος τοῦ Ἀυτοκράτορος
μαζορο ἐκ τῆς ἰστορίας)

Ἐ δὲ εἶς το βάρμο τοῦ ἔψους ἐν ἰδέας ἐν πῶλον ἔχουσε ἐν ἀντί-
θεσιν Ἐμεῖς - Ἀἰτοί, ὅπως συμβαίνει μὲ ἐν ἡλικίᾳ καὶ
ἐν ἀποχρηστικῇ ποιήσῃ (ὅπως "Ὁ Βράχος τῆς Κόρμα" ἐκ Α. Βαρμ-
ωεῖν ἢ καὶ "Οἱ Μοιραῖοι" τοῦ Κ. Βαλέραζ).

Ἐπεὶ καὶ ἔπειτα ἐπέκειντο ἐπὶ τὸ ἐλάχιστον ἢ ἀντίθεσιν Ἐγὼ - Οἱ ἄλλοι ἔπειτα
ὁ Πλάμας ἐν τῷ βάρμο ἐν "Ἀσθενῶν Ζωῆς", ~~ἐπὶ~~ ὅλο πῶλον
ποιήσῃ ἐκ 1903 καὶ ποῦ μὲν ὁ ἴδιος γὰρ ἐν ἄλλῃ καί, ποῦ ἔπειτα
πρὸς ἐπιπέδον ὁ ἄγ. Βάρμος γὰρ ὁ πρῶτος γὰρ ἐν τῇ εὐδῶν
ἐκ 1906.) ἀνοῦστε: "Καὶ τὰ γάρμα ἔχουσι... πῆρομα μὲν.
(~~Ἐν τῇ ἀποχρηστικῇ ποιήσῃ~~) ^{ἢ ἄλλοι.} Μὴ γὰρ ἐν τῷ ἐλάχιστῳ ἔχει τὸν ἴδιον ἴδιον ἴδιον ἴδιον

Καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων ἐπὶ ἐπιπέδον ἐν ἰδέας ἐν τῷ ἐλάχιστῳ, ὅταν ὁ ἴδιος
πρὸς (ποιντικῆς) ἀντιθέσιν ἀντιθέσιν καὶ ἐπιπέδον ἐν Κόρμα,
ἐν τῷ ἐπιπέδον, ἐν τῷ ἐπιπέδον ἐν τῷ ἐπιπέδον. Τετρί-
θεσιν ἄνδρας - Κόρμα (ὅπως τὸ 12ο σκελετὸν "Πλάμα").

Ὁ Πλάμας ἐν τῷ ἐπιπέδον ἐν τῷ ἐπιπέδον γὰρ ἀντιθέσιν μὲ ἄπορο
καὶ μὲ ὄτιρο ἔχει τὰ σωματικὰ τῶν.

Ἄλλὰ καὶ τοῦ Nietzsche ἐν τῷ ἐπιπέδον ἐν τῷ ἐπιπέδον, ποῦ ἐν
καί ἐν τῷ ἐπιπέδον καὶ ἀποχρηστικῇ, ὁ Πλάμας ἐν τῷ ἐπιπέδον
ἐπιπέδον εἶναι ἐν τῷ ἐπιπέδον. Ἐπὶ τῷ ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον
ἐν τῷ ἐπιπέδον καὶ μὲ μὲ ἐπιπέδον ἐν τῷ ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον
ἐν τῷ ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον ἐν τῷ ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον.
δὲν καὶ ἐπιπέδον ἐν τῷ ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον ἐν τῷ ἐπιπέδον
ἐν τῷ ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον.

Ἐ δὲ ἐπιπέδον τοῦ ἐπιπέδον, ὅπως καὶ ἐπὶ ὁ ἴδιος ὁ Πλάμας, δὲν ἐν τῷ ἐπιπέδον.
ἐπὶ τῷ ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον ἐν τῷ ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον
ἐν τῷ ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον. Ἐ δὲ ἐπιπέδον καὶ ἐπιπέδον ἐν τῷ ἐπιπέδον

η ουσία, απ' αλλη γερνεται το ουρανοδωμα, απ' αλλο γερνεται
 το παδος με απ' το παδος ο ολιχος, ανδρου μονουμι με ρυθμο
 και αρμοια. "Λαυ φανω με" έχω από ος μηδ δοξα να φυλαί-
 σω, "ωδύχοι..." παραμεν ~~1883~~ ¹⁸⁸³ οτά πρώτα τα ποιηματα "τα
 τραγία τα παλαιοδ μου". Τα δοξα αν αλλη ~~μη~~ ^{μη} γνόςιξε από το ~~λεξ~~ ^{λεξ}
 μη, μη ναλαμύρωσε η "Ασθησιν ζωιά" το 1906. Η ~~τοχη~~ ^{τοχη} του ~~και~~ ^{και}
 Πηγαίου, παραμεν ~~απες~~ ^{απες} χαφου του αρααδ ολιχο, ~~ο~~ ^ο Σίμω με-
 νδεος, δει αττα φυραφικη ~~οτε~~ ^{οτε} γρηπικη, ~~απα~~ ^{απα} μαρη
 μονουμι. Μ' αλλη οτιν "Ασθησιν ζωιά" και ειδικα ολα
 ολα σονελα του "Παλαιοδ" δειν τα ~~οτα~~ ^{οτα} δεμαλα του ολιχο,
 ολιχοδ του με το ενιαιο επι τα του ενολυλα "ολο χρυσο"
 το δαυλυτο, ~~το~~ ^{το} ρυθμο. ~~Μα~~ ^{Μα} και μα χιζολυτα γκραβ.
 ουμ/ ουμμελα πηατικη με ολουαδου. Ελο Αωδευατορο
 η τεχη του μοιαφι τοποπογυ "με Αραλοζικην ορχησον απ'
 ευραφει ουρανοδωματα με διαφορα ολαδου και ευηδου".
 Με οσο πρεβαινε και πηατικη του ολιχο, του ~~μη~~ ^{μη} μονουμι
 αλλη προσιδουλα με ~~απα~~ ^{απα} ~~οτα~~ ^{οτα} και εοτε ο ~~απα~~ ^{απα} ~~οτα~~ ^{οτα} μοικ-
 φει με δυαλο τεχη του, απο διενδυτα πομδ βερανα απ'
 απεαζου ~~μεγαλοτα~~ ^{μεγαλοτα} αρμοιατα εντον με ολυπασηαι.
 Φερνι μα οραατα εφη του οραα, εντοκλα με τα παναν-
 δεωπικα και τα παρυσια εφρασοαφει. η η φρασοαφει
 εφη "η μαρτοτη μονουμι". "Εοι γυφωταλα ~~απα~~ ^{απα} το παδος,
 μαη ο ολιχο η αλλο παγαμα εφελαι οα γυφωμοδ.

Τα υμνα που χειρομοσσαι ηα το ερχοτου ο Αουμτις δα
 φανη ναηλεα, ην παεσομε μαμα ~~απο~~ ^{απο} τα 12 σονελα
 και τα ρωταεσομε. Το 1ο ~~χευι~~ ^{χευι} ~~οτα~~ ^{οτα} οταυ εφρασε ξευραει
 οτη πορελα του ηου του απο του πρωτη του παλαιοδ, απ'
 του περιγραφει με διωδευαοφραβοι μονουμι ολιχοδ
 και εφμα ηαυη. χιμικη, εφπημα, υαδρε, Βοοτα υοδα
 και γρω. η γερμοη εα το 1859 και μηδ ησοδουοικενη ει-
 νονα του μακασ εα. "Οα αλλα εφρα και αραχη υμνα
 απο ηη φηση και μαη χαρκοδου αρα μα εφουα. Με
 εφουα ημνη αι πομτε, εφρα η διεδνη του ηωδου.
 Αμα ο Πηγαίη αλλη εη φου δει του ναυαι ομοποε
 εφουα εα. Εσο εφρα του φου ηη ομοφικη του ναυαοο

Μοδίμει προβάλλων ἑδῶ παλίδες πομπές. Ἐπατρῶν κατ' ἐβδούαν διδοί
ταί βιβλία πρὸ διαβίβει. Μὰ γροῦλαι νηάδες ἔρδμοί, οὐχὸς καί φραγτὸν.

Ἐπὶ πᾶσι μαρμῶι λόι Πηγαῖα "σοῦλεντό". μὰ δὲν εἶναι. ἄρκει
καί σ' ἄν' ἄ μὲν λᾶς καί δά γμοῖον. Ἐά τὸς ἴδις ἴτε γεμάτο
φῶς καί προήμαι τέχνη. δά τὸν ἴδις μερτῶ. Ἰάποιοι εἶπε
" δὲ μ' ἀφῶν τὰ εἶμοια ἔργα". Κι' ἀγῆθια ἴι ἀθαμῶς
μερτῶν διμμεροῦ ἴνι πηροῦσθμῶι μπορῶις μὲ μὰ μαικά
νά κί χαιῶ, μὰ εἰσποῦμα εἰ σὺρβῆαῖα. Γικ' ἄν' ἴι χαιῶ
βαθιά καί πῆρῖα πρὸ πᾶσι τὰ ἴνι ἀταῖον ὁδᾶ σὺρβῆαῖ
ἴνι οὐραῖα καί τὰ ἴδις πρὸ πηροῦσθμῶι ^{κῆμασθμῶι} μὰ τὰ δῶσθ
τὸ ἀφῶν τὸ ὄμοιο πρὸ γέγῆαι ἔργα τέχνης.

Κι' ἐξαιροῦσθμῶι ἴνι ἀφῶν τὸ καί τὸ ἀγῆθια ἴι οὐραῖα
εἰ πομπῶι φῶς ἀφῶ τῆ γῆ μετῶ πομπῶι τῶν παλίδες. Ἐἴνι
σὺρβῆαῖ κελᾶι πᾶ τὸς ἀφῶσθμῶι, πρὸ σπῆρῶν τὰ σὺρβῆα
πῆρῶι. Ἐἴ χαιῶ μὲν ἀφῶσθμῶι τὸ ἀφῶσθμῶι τὰ μὰ φῶ
τὸ Γηροῖα, "ἴνι εἰσποῦμα ἴνι" "ἴνι οὐραῖα ἴνι οὐραῖα"
τὸ πηροῦσθμῶι οὐραῖα μὲ τὸν ἴνι οὐραῖα τὸ πηροῦσθμῶι καί τὸ
πῆρῶι. Ἐἴ οὐραῖα οὐραῖα οὐραῖα

"Ἐφῶσθμῶι, φῶς, τρέχουσε ἴνι οὐραῖα
πρὸ τὸν ἴνι οὐραῖα μὲν οὐραῖα μὰ τῆι.

καί σὺρβῆαῖ πᾶσι ὅτι πῆρῶι κί ἴνι εἴνι οὐραῖα, πρὸ ἴνι οὐραῖα
οὐραῖα τὸ πρὸ πᾶσι καί τὸ ἴνι οὐραῖα τὸ μὲν οὐραῖα ἴνι οὐραῖα
ἴνι οὐραῖα οὐραῖα, τῶν τρέχουσε ἴνι οὐραῖα πᾶ ἴνι οὐραῖα ἴνι
πρὸ πᾶσι τῶν.

Μοδὸ ἴνι οὐραῖα μου, σὺν τὸ πῆρῶι ἴνι οὐραῖα
ἴνι οὐραῖα, ἴνι οὐραῖα ἴνι οὐραῖα σπῆρῶι.
ἴνι οὐραῖα πρὸ πᾶσι ἴνι οὐραῖα, πρὸ πᾶσι ἴνι οὐραῖα.

Μὰ τὸ πρὸ πᾶσι ἴνι οὐραῖα τὸ δὲν ἴνι οὐραῖα τὸ ἴνι οὐραῖα. αὐτὸς ἴνι οὐραῖα ἴνι οὐραῖα
πρὸ πᾶσι ἴνι οὐραῖα μὲν οὐραῖα ἴνι οὐραῖα μὲν οὐραῖα τὸ δὲν ἴνι οὐραῖα
μὲν οὐραῖα οὐραῖα, μὲν οὐραῖα οὐραῖα πρὸ πᾶσι ἴνι οὐραῖα
οὐραῖα. Μὰ οὐραῖα, πᾶσι ἴνι οὐραῖα ἴνι οὐραῖα ἴνι οὐραῖα
οὐραῖα, ἴνι οὐραῖα ἴνι οὐραῖα ἴνι οὐραῖα:

"ἴνι οὐραῖα ἴνι οὐραῖα ἴνι οὐραῖα, ἴνι οὐραῖα, ἴνι οὐραῖα ἴνι οὐραῖα
ἴνι οὐραῖα σὲ σὲ, ἴνι οὐραῖα σὲ σὲ ἴνι οὐραῖα καί τῶν οὐραῖα" *

ἴνι οὐραῖα ἴνι οὐραῖα οὐραῖα οὐραῖα ἴνι οὐραῖα, πᾶσι ἴνι οὐραῖα
*) ἴνι οὐραῖα.

Καὶ ὡς ἀπὸ τῶν ἀποδυναμωθέντων ἐρεθιστῶν τῶν ἐργασιοφύλων
ὡς φωνῆς, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπισημασμένων ἀνεπιθυμητῶν ἢ μανῶν ποταμῶν
τοῦ δασίου ἐργασίου εἶσαι:

“Ὁ ἀπὸ τῆς καὶ ξεφθιλευμένης οὐχὺς καὶ ἴτιος
καὶ προσυπόσου ὅτι φωνῆ, τὰν ἐν κίσεό σου δέχο.
καὶ μὴ δέ μίση καὶ δά παρ, τὰ μαλὶα σου ὅλαν υφείσθαι,
καὶ ἄμυστο δὲ τῶν τῶν “Ἰκλειδων” δέχεται πρὸς τὸν μέγαν,
δὲν δά ἴδμε εἰς ἴση”

να' ουρεχίτσι τὴ μὴν ῥέτι τὴ ποίου, ἀγγῆσαι τὴς δυσμουρητας. "Εἶσι
ὁλόταρσι τὴν ἐλῆλαις, 12^ς σὸννέλοο, ποὺ ἴηλαι εἶνα μὲ τὰ τέρδερα
ὀλοχηδα τὴς δυσμουρητας, ἀέρα, ἠη, ῥέο, ῥωλιά, δι, τὰ ῥόσσερα
"ειψάμια" τὴς Ἀραγαρθεα, ἐπὶ τὸ μῦμα ἐστὶν ὄμοια τοῦ πὸ
δαταί ὁ μῦμα εἰ δὲ δαιόρεται οὐκ ἔστιν ἔτι ἔτι ἔτι ἔτι ἔτι
δ' αὐτοῦ γίλας ὡς ἀπὸ χέρα εἶνα παρ' ἀπονο εἰν' ἠχέ πτοή".

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπαροιοδοτεμ εὐρασεδα ἐς ^{παρθεϊότη} Βαμλιτθας.

Ὁξεῖται ἡ ἀποδολε τὴ ῥεωλαο σὸννέλο τοῦ "παλοδου", κατὰ οὐδεμά
εἰχομα μὲ ἀρει μὲ ἔμας φταρά ἡ ἀρεβομα μὲ χεμισί
οὐελεν οὐτὴν κορεκί τὴν πρὸ ἄσπυρ ἡ τὴ τέρμη τοῦ.

"παλοδου", παλίδες! ἀέρας, ἠη, ῥέο, ῥωλιά! εἰλοχητὰ
ἀχδῆροτα - - - - -

παρ' ἀποδολε ἀπὸ χέρα" (Ὁ μῦμα ἐστὶν ὄμοιο).

Ὁ ἐπολιμοτὸς ἀλιμομοτὸς ποὺ πρὸδότε ἐς ἀλλογομμεσῆ γνῶσε
καὶ εἰς φυσοσεμῆς ἀλιμῆφεις τὴ Ἀραγαρθεα μὲ μὲ τὴ
μελαφοσνὴ τῶ ῥεσεγτα εἰς ποικίλ ἐπυρτολα εἰ μὲ πονιτεκί
ἀρμονία ἠπερεχη. οἱ εἰποτες ἡρῆτολα μὲ γόγια καὶ τέρμη
ποὺ ὑλοβετὰ εἰ τοῦ, ποὺ δέλεν τέρμη καὶ ὁ ρεδμοῖ καὶ ἡ ἔδωτο
ἡ γαρτὸν διὰ τὴ καὶ τέρμη χαρὰ: ἔγωση καὶ ἀῖοδυμα εἰορμῆ-
να μὲ μουσιμὴ ἀρρεσιμὴ εὐφραση γόγου.

Καὶ ἡλεα τὸ εἰξοσμε μὲ ματὰ ὁλό ὄτογο τὴν "παλοδου": Πρωτα-πρωτα
εἶνα ἐλεοιο δέρεα "παλοδου" μὲ τὴλοιο περιεχόμετο καὶ τόσο φυσοσεμῆ,
μὲ τὴ ἑουδέρα τὴν ἕολοελας, τὴν Μοδογορτας, τὴν Ἀρεσορμυλας καὶ
τὴν φητοσερτας, ἡ γάλεμα, ἀπ' ὅσα ξέρω, μαρετας ῥηες ποικι-
τὴς ἐς ἀδομοῦ δέιν ἔχει σὸννέλοο, δέιν ἔχει πραγμαλωδι. ἔξω
ὁ ἠαγιατὸς εἰ τὸ ὄρηφει φαίρελας ἐγρετας ἀρωτόλοπαλ.

Ἐπειτα, ἔπειτα ἐδοαρε, ἔδοσε οὐλομοδολα ἐτὰ δὲ ἡν πορελα τὴν ποίσι τὴ.
Γερμιδμμε οὐκ ἠλῆρα, πῆγε πῆλαεφατο ὁλό Μεσογόχη, σέ κἂν πορετο
ἐμὴ σὸννέλοο. εἰμὴ, ὅσημα γέρε, σπιδίσε ὁ τοῦ ἐς μὲ ἔγηε ἡ
σπιδωφωλιά καὶ μῦμα, ^{ἐπὶ τὸν} ἔχρημα, ὅσημα ξέρωμε πα' ἁμῶ, πῆγε
ὀκὴ ἀδὴνα μὲ εἰμὴ κῆρὰ πῆλα. ἠγὰ ἔλαττῆ αὐτοὺς ταξιδεωλεῖ
ἀπὸ τὸ ἑλεβδα ἔτὴ μὲ μὲ τὴν γῆοιτε ὅσα δέιν ἔγηροσε κἂν τοῖς
πομλαξιδας, ποὺ δέιν διαβαφεῖ. ^{πρὸς} τὸν κῆρομο ἐο τοῦ ἐμοδρεας
μὲ ἔξω ἀπὸ μῶς. εἰ δὲ ἔμπαρ κἡ αὐτῆ, ἡ ἔγρηροσε, εἶνα τὸ ἔμ.

